

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/50/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520201633
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1520201633.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, Karloveská 2, 841 04 Bratislava, IČO: 36 022 047, proti žalovanému: TELESERVIS spol. s r.o., J. Hagaru 9, 831 51 Bratislava, IČO: 17 329 299, zastúpený: Advokátska kancelária Rolková s.r.o., Ľ. Fullu 5, 903 01 Senec, IČO: 52 189 902, v konaní o zaplatenie 33.467,69 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č. k. 58Cb/33/2020 - 117 zo dňa 24.05.2022 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 58Cb/33/2020 - 117 zo dňa 24.05.2022 potvrdzuje.

II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V rozsudkom č. k. 58Cb/33/2020 - 117 zo dňa 24.05.2022 zamietol žalobu doručenú súdu dňa 20.03.2020, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 35.467,69 Eur s príslušenstvom a v nadväzujúcom výroku o trovách konania priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania 100%. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že na základe Nájomnej zmluvy č. D1/04/49330/10/41 uzavretej so žalovaným dňa 23.04.2010 prenechal žalovanému do užívania časť pozemku opísaného v zmluve a žalovaný bol povinný platiť žalobcovi nájomné vo výške 6.710,- Eur bez DPH ročne. Žalobca žalovanému vyúčtoval nájomné za obdobie od 01.01.2016 do 30.04.2020 faktúrami č. 415160158 zo dňa 09.03.2016 na sumu 8.052,- Eur splatnú 23.03.2016, č. 415170155 zo dňa 08.03.2017 na sumu 8.052,- Eur splatnú 22.03.2017, č. 415180117 zo dňa 01.03.2018 na sumu 8.156,68 Eur splatnú 31.03.2018, č. 415190211 zo dňa 18.03.2019 na sumu 8.360,59 Eur splatnú 31.03.2019 a č. 415200134 zo dňa 28.02.2020 na sumu 2.846,42 Eur splatnú 13.03.2020. Žalovaný nájomné neuhradil napriek skutočnosti, že užíval a užíva predmet nájmu (pozemok v správe žalobcu) umiestnením a prevádzkovaním svojich podzemných potrubí (a tento pozemok žalovaný bude užívať aj po skončení nájomného vzťahu až do riadneho odstránenia týchto potrubí).

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť, v rámci procesnej obrany uviedol, že Okresný súd Žiar nad Hronom v spore o určenie práva žalovaného neplatiť nájomné pod spis. zn. 22Cb/26/2017 zo dňa 15.01.2020 o povinnosti žalovaného ako nájomcu platiť žalobcovi za obdobie od 2015 do 2020 nájomné výkonom určil, že žalovaný nie je povinný platiť nájomné uvedené v Nájomnej zmluve zo dňa 23.04.2010 vo výške 6.710,- Eur bez DPH ročne od roku 2015 až do doby odstránenia väd predmetu nájmu, pre ktoré predmet nájmu nemôže užívať, rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej

Bystrici spis. zn. 41Cob/42/2020 a nadobudol právoplatnosť dňa 13.04.2021. Ďalej uviedol, že strany dňa 23.04.2010 uzatvorili Nájomnú zmluvu č. D1/04/49330/10/41, ktorej predmetom je podľa čl. II bod 2.3 pozemok parcela KN-C č. XXXX/X vo výmere 671 m², ktorá vznikla oddelením od pozemku parc. KN-C č. XXXX/X o výmere 1444 m², druh pozemku vodné plochy vedenej Okresným úradom Košice, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. X v katastrálnom území S. A., F. D. - S., F. D.. V zmysle čl. III bod 3.1 bola zmluva uzavretá za účelom rekonštrukcie podzemného rozvodu banského potrubia od čerpacej stanice až po baňu Bankov, kde sa pripravuje otvorenie bane na Bankove. Podzemné potrubie slúži na odvodnenie banského diela. V zmysle čl. IV. bod 4.1 Nájomnej zmluvy bola dohodnutá doba nájmu od 01.05.2010 do 30.04.2020. Žalobca v zmysle čl. V. bod 5.1 odovzdal a žalovaný prevzal predmet nájmu v zmysle Protokolu o odovzdaní a prevzatí predmetu nájmu. Žalovaný žalobcu upozorňoval na nezákonné postavenie oplotenia a neoprávnených stavieb treťou osobou, ktoré mu bránili v riadnom užívaní pozemku na dohodnutý účel, žiadal nápravu a zľavu z nájomného a následne odpustenie nájomného. Žalobca odovzdal žalovanému kľúče od oplotenia pozemku až dňa 12.10.2018, oplotenie odstránil až dňa 13.11.2018, ale žalovanému v užívaní bráni skutočnosť, že na predmete nájmu sú stavby ako elektrická prípojka, plynová prípojka, kanalizácia, vodovodné potrubie, na základe čoho nemôže rekonštruovať potrubie na prenajatom pozemku, keďže nemá vedomosť o presnej lokalizácii stavieb, čo bolo preukázané aj v konaní spis. zn. 22Cb/26/2017 na Okresnom súde Žiar nad Hronom a žalobca tieto skutočnosti nerozporoval. Žalovaný žalobcu na nemožnosť užívať pozemok od počiatku upozorňoval a včas uplatnil právo neplatiť nájomné. Tvrdenie žalobcu, že žalovaný už samotným umiestnením a prevádzkovaním potrubí bol povinný platiť nájomné, nekorešponduje s čl. III bod 3.1 Nájomnej zmluvy, ktorá bola uzavretá za účelom rekonštrukcie podzemného rozvodu potrubia. Právo vypúšťať banské vody aj cez cudzie pozemky vyplýva totiž organizácii zo samotného znenia banského zákona, pričom k tomu nie je potrebná nájomná zmluva. Poukázal na § 31 ods. 3 a § 40 banského zákona.

3. Súd prvej inštancie vo veci aplikoval ustanovenia § 261 ods. 1, ods. 8, ods. 9 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 663, § 664, § 671 ods. 1, § 673, § 675 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a § 228 ods. 1, § 150, § 151 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Súd prvej inštancie zistil, že sporové strany ako podnikatelia (žalobca ako prenajímateľ a žalovaný ako nájomca) v nadväznosti na § 261 ods. 9 Obchodného zákonníka uzavreli dňa 23.04.2010 podľa § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka Nájomnú zmluvu č. D1/04/49330/10/41, ktorej predmetom bol nájom pozemku parcela KN-C č. XXXX/X vo výmere 671 m², ktorá vznikla oddelením od pozemku parc. KN-C č. XXXX/X o výmere 1444 m², druh pozemku vodné plochy vedenej Okresným úradom Košice, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. X v katastrálnom území S. A., F. D. - S., F. D.. V zmysle čl. III bod 3.1 bola nájomná zmluva uzavretá za účelom rekonštrukcie podzemného rozvodu potrubia od čerpacej stanice až po baňu Bankov, kde sa pripravuje otvorenie bane na Bankove. Podzemné potrubie slúži na odvodnenie banského diela. Doba nájmu bola dohodnutá od 01.05.2010 do 30.04.2020 a výška nájomného 10,- Eur/m²/ročne, t. j. za výmeru 671 m² vo výške 6.710,- Eur bez DPH/ročne. Preberacím protokolom zo dňa 12.10.2018 žalobca odovzdal žalovanému sadu kľúčov od oplotenia pozemkov parc. č. C-KN XXXX/X a XXX/X v k. ú. S. A.. Zápisnicou z odstránenia oplotenia pozemkov v správe žalobcu došlo dňa 13.11.2018 k odstráneniu oplotenia na predmete nájmu.

4. Súd prvej inštancie poukázal na právoplatný rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom v spore žalovaného v procesnom postavení žalobcu a žalobcu v postavení žalovaného č. k. 22Cb/26/2017-280 zo dňa 15.01.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým súd určil, že žalovaný nie je povinný platiť nájomné dohodnuté žalovaným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom v Nájomnej zmluve uzatvorenej dňa 23.04.2010, ktorej predmetom je pozemok KN-C parc. č. XXXX/X vo výmere 671 m², ktorá vznikla oddelením od pozemku KN-C parc. č. XXXX/X o výmere 1444 m², druh pozemku: vodné plochy vedenej Okresným úradom Košice, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. X v katastrálnom území S. A., F.: D. - S., F.: D. U. a bola zameraná GP č. 112/2009 vo výške 6.710,- Eur bez DPH ročne od roku 2015 až do odstránenia väd predmetu nájmu, pre ktoré žalobca predmet nájmu nemôže užívať. Vadami predmetu nájmu boli oplotenie predmetu nájmu a stavby na pozemku (elektrická prípojka, plynová prípojka, kanalizácia, vodovodné potrubie). V nadväznosti na § 228 ods. 1 CSP výrok tohto právoplatného rozsudku je pre strany sporu záväzný. Žalobca si na tunajšom súde uplatnil nárok na dlžné nájomné za obdobie od roku 01.01.2016 do 30.04.2020. Súd prvej inštancie uviedol, že nebolo sporné, že vyššie uvedené vady bránili užívať žalovanému predmet nájmu celý rok 2016, 2017, preto nemohol žalobcovi uplatnený nárok priznať a nebolo sporné ani to, že odovzdal žalovanému kľúče od oplotenia 12.10.2018 a oplotenie odstránil 13.11.2018, teda došlo

čiasťočne k odstráneniu tejto vady, pre ktorú nemohol žalovaný užívať predmet nájmu na dohodnutý účel, čo malo dopad na nájomné za obdobie od 01.01.2018 do 12.10 resp. 13.11.2018, preto ani toto nemohol priznať. Ďalšími vadami predmetu nájmu, pre ktoré žalovaný tvrdil, že nemôže užívať predmet nájmu bola elektrická prípojka, plynová prípojka, kanalizácia, vodovodné potrubie, pričom žalobca tieto skutkové tvrdenia vôbec nepoprel, k týmto vadám nebolo dané žalujúcou stranou žiadne stanovisko ani vyjadrenie. Súd prvej inštancie poukázal na povinnosť strán pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia, týkajúce sa sporu a na to, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (§ 150 a § 151 ods. 1 CSP). Keďže žalobca nerozporoval tieto vady nájmu, neuviedol ďalšie skutočnosti ani neoznačil ani nedoložil žiadne dôkazy, čím súhlasil, že pre tieto vady žalovaný nemôže predmet nájmu užívať na dohodnutý účel, súd prvej inštancie aj s poukazom na právoplatný rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 22Cb/26/2017-280 zo dňa 15.01.2020 a na jeho záväznosť pre sporové strany (§ 228 ods. 1 CSP) nemohol žalobcovi priznať ani nájomné za obdobie od odovzdania kľúčov resp. odstránenia oplotenia do skončenia doby nájmu do 30.04.2020. Ako nedôvodnú vyhodnotil námietku žalobcu, že žalovaný je povinný platiť nájomné tým, že užíva predmet nájmu samotným umiestnením a prevádzkovaním podzemných potrubí na pozemku, a to s poukazom na Nájomnú zmluvu, podľa ktorej sa sporové strany nedohodli na platení nájomného za umiestnenie a prevádzkovanie potrubí na pozemku žalobcu, ale za užívanie tohto pozemku za účelom rekonštrukcie podzemného rozvodu potrubia od čerpacej stanice až po baňu Bankov (čl. II bod 2.4 Nájomnej zmluvy).

5. Súd prvej inštancie nerozhodol o návrhu žalobcu na spojenie tejto veci s konaním vedeným na súde prvej inštancie pod spis. zn. 21Cb/67/2016, nakoľko o takomto návrhu sa rozhoduje v skoršom konaní t. j. 21Cb/67/2016 s poukazom na § 166 CSP. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP podľa zásady úspechu v spore.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Žalobca namieta, že súd prvej inštancie nesprávne zisťoval a zistil skutkový stav a nevysporiadal sa s procesnou obranou žalovaného, rozsudok považuje za nepreskúmateľný a založený na nesprávnom výklade a použití právnych noriem. Žalobca vytyka súdu prvej inštancie, že absolútne nezisťoval, či žalovaný užíval alebo neužíval predmetný pozemok v správe žalobcu a či poskytoval odplatu za užívanie cudzej veci, odignoroval skutkové tvrdenia žalobcu o takomto užívaní pozemku a celkovom správaní žalovaného a namiesto vlastnej činnosti posudzoval spor cez činnosť iného súdu v inom konaní a účinky rozhodnutia tohto iného súdu dokonca stranám sporu (aj v spore spis. zn. 21Cb/67/2016, ktoré malo byť spojené na spoločné konanie, posúdenie v odseku 26. odôvodnenia s poukazom na § 166 nemožno považovať za správne) označil ako res iudicata. Žalobca namieta, že žalovaný si nesplnil riadne svoje povinnosti vo vzťahu k žalobným tvrdeniam o užívaní pozemku v správe žalobcu bez poskytnutia odplaty, nepoprel a nepopiera, že užíval pozemok spôsobom uvedeným v žalobe bez toho aby poskytoval protiplnenie a s týmto nepopretím sa súd prvej inštancie nevysporiadal vedome v neprospech žalobcu. Žalobca namieta účelový výklad nájomnej zmluvy, keď z rozsahu užívania v danom prípade nie je možné oddeliť umiestnenie a prevádzkovanie potrubí žalovaného. Rozsudok súdu prvej inštancie žalobca považuje za nepreskúmateľný a arbitrárny, v tejto súvislosti bez konkretizácie poukazuje na § 220 CSP a rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (I. ÚS 317/2015, II. ÚS 578/2015, III. ÚS 627/2015), odôvodnenie považuje za nedostatočné a nepresvedčivé. Odvolateľ zdôrazňuje, že napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo, nevykazuje znaky spravodlivosti, keď súd prvej inštancie odignoroval všetku argumentáciu žalobcu. Žalobca má za to, že súčasťou každého procesného postupu je riadne sa zaoberať každou okolnosťou (otázkou, námietkou), ktorá môže ovplyvniť výsledok tohto postupu. Žalobca v odvolacom návrhu žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

7. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, právne správne a logicky odôvodnený, odôvodnenie rozsudku jasné, výstižné a presvedčivé. Odvolanie žalobcu považuje za neodôvodnené, všeobecné a formálne, vychádzajúce z procesnej pasivity počas súdneho konania, keď nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce svoje tvrdenia ani dôkazy vyvracajúce tvrdenia žalovaného. K námietke absolútneho nezisťovania, či žalovaný užíval alebo neužíval predmetný pozemok v správe žalobcu (a či poskytoval vôbec nejakú odplatu za užívanie cudzej veci) žalovaný uvádza, že uvedeným tvrdením sa zaoberal súd prvej inštancie v bode 25 rozsudku, ako aj Okresný súd Žiar nad Hronom v spore vedenom pod sp. zn. 22Cb/26/2017, pričom túto námietku považovali súdy s poukazom na účel nájomnej zmluvy za nedôvodnú. Nájomná zmluva bola v zmysle čl. III bod 3.1 uzavretá „za účelom rekonštrukcie podzemného rozvodu potrubia od čerpacej stanice až po baňu

Bankov, kde sa pripravuje otvorenie bane na Bankove.“ Žalovaný navyše dodáva, že už v konaní pred Okresným súdom Žiar nad Hronom, aj v konaní pred súdom prvej inštancie poukazoval na § 31 ods. 3 Banského zákona, podľa ktorého: „Na účely dobývania výhradného ložiska je organizácia oprávnená a) zriaďovať v hraniciach dobývacieho priestoru, a pokiaľ je to potrebné aj mimo neho, stavby a prevádzkové zariadenia, ktoré sú potrebné na otváрку, prípravu a dobývanie a činnosti vykonávané v súvislosti s dobývaním výhradného ložiska a na úpravu alebo zušľachťovanie nerastov vykonávané v súvislosti s ich dobývaním a na dopravu všetkých potrebných zariadení a hmôt, b) nadobúdať pre plnenie úloh ustanovených týmto zákonom nehnuteľnosti alebo práva k nehnuteľnostiam rozhodnutím o vyvlastnení, prípadne zriadením užívacieho práva.“ V súlade s ustanovením § 40 Banského zákona organizácia má právo na čerpanie banských vôd aj cez cudzie pozemky. Nájomná zmluva nebola uzavretá za účelom vypúšťania banských vôd alebo za účelom umiestnenia potrubia, ale za účelom rekonštrukcie potrubia, preto bolo nevyhnutné, aby mal nájomca na prenajatý pozemok prístup. Právo vypúšťať banské vody aj cez cudzie pozemky vyplýva z Banského zákona a nie je potrebná nájomná zmluva, preto tvrdenie žalobcu, že už z dôvodu samotnej existencie potrubia by mal žalovaný platiť nájomné, je neodôvodnené.

8. Žalovaný zdôrazňuje, že žalobca v konaní nenamietal, že došlo k oploteniu pozemku zo strany tretieho subjektu, nerozporoval, že na pozemku, ktorý je predmetom nájmu, sú stavby, ktoré uvádzal žalovaný, ale bol toho názoru, že to nebráni žalovanému pozemok riadne užívať a má platiť nájomné už z dôvodu umiestnenia banského potrubia, ku ktorému sa ale nemohol dostať. Žalobca však na podporu svojich tvrdení nepredložil žiadne dôkazy, to, že prenajatý pozemok nebolo možné užívať na dohodnutý účel žalovaný preukázal množstvom dôkazov (aj listinných), s čím sa stotožnil na základe vykonaného dokazovania nielen Okresný súd Žiar nad Hronom, ale aj Krajský súd v Banskej Bystrici a nakoniec aj súd prvej inštancie v bode 24. rozsudku. Žalovaný sa preto nestotožňuje ani s námietkou, že súd odignoroval všetku argumentáciu žalobcu. Žalovaný sa rovnako stotožňuje so záväznosťou právoplatného rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 22Cb/26/2017-280 zo dňa 15.01.2020 pre sporové strany (§ 228 ods. 1 CSP), preto nemohol súd priznať nájomné (prekážka res iudicata). Žalovaný k námietkam žalobcu tiež poukazuje na to, že aj podľa ustálenej súdnej praxe všeobecný súd v odôvodnení súdneho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky otázky, ale len na tie zásadné a relevantné, čo v tomto prípade prvostupňový súd splnil.

9. Ďalšie vyjadrenia doručené neboli.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a na webovej stránke Krajského súdu v Bratislave v zákonnej lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením dňa 20.06.2024.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu, preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 379 a § 380 CSP odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, preto v súlade s § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozsudku. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, spôsobom súladným s dikciou ustanovenia § 220 ods. 2 CSP rozhodnutie presvedčivo a náležitým spôsobom odôvodnil, keď sa v odôvodnení rozsudku vysporiadal so všetkými skutočnosťami podstatnými pre rozhodnutie vo veci samej, pričom z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejмый myšlienkový postup súdu prvej inštancie vedúci ku v ňom ustáleným skutkovým a právnym záverom. Súd prvej inštancie vykonané dôkazy správne vyhodnotil a zistený skutkový stav správne právne posúdil. Na dôvody uvedené v rozsudku odvolací súd v celom rozsahu odkazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom uvádza nasledovné:

14. Pri rozhodovaní o odvolaní je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP). Povinnosť riadne odôvodniť uplatnený opravný prostriedok zaťažuje odvolateľa, nie je úlohou odvolacieho súdu domýšľať si dôvody, v ktorých odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu prvej inštancie. Žalobca v odvolaní síce neuviedol odvolacie dôvody subsumované pod konkrétne zákonné ustanovenie § 365 CSP, v odvolaní však nie je potrebné subsumovať odvolací dôvod pod konkrétne zákonné ustanovenie, avšak odvolateľ je povinný vymedziť, ktorý právny záver súdu prvej inštancie a z akého dôvodu, či dôvodov nepovažuje za správny a odvolací súd napadnuté rozhodnutie preskúma len v rozsahu ním vymedzených nedostatkov.

15. Žalobca v odvolaní namieta, že súd prvej inštancie nesprávne zisťoval a zistil skutkový stav a nevysporiadal sa s procesnou obranou žalovaného a napadnutý rozsudok je založený na nesprávnom výklade a použití právnych noriem. V konkrétnej žalobe namieta, že súd prvej inštancie nezisťoval, či žalovaný užíval pozemok v správe žalobcu, či poskytoval odplatu za užívanie cudzej veci a odignoroval skutkové tvrdenia žalobcu o takomto užívaní pozemku a celkovom správaní žalovaného. V tejto súvislosti žalobca namieta, že súd prvej inštancie namiesto vlastnej činnosti a riadneho konania o žalobe posudzoval spor cez činnosť iného súdu v inom konaní a účinky rozhodnutia tohto iného súdu stranám označil ako res iudicata. Namietané nedostatky postupu súdu je potrebné posúdiť ako námietku existencie inej vady konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP) a námietku nesprávnych skutkových zistení (§ 365 ods. 1 písm. f CSP).

16. Žalobca v konaní v prejednávanej veci uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie neuhradeného nájomného za obdobie od 01.01.2016 do 30.04.2020 na základe Nájomnej zmluvy č. D1/04/49330/10/41 zo dňa 23.04.2010, predmetom ktorej bol nájom pozemku parcela KN-C č. XXXX/X druh pozemku vodné plochy vo výmere 671 m², vedenej Okresným úradom katastrálny odbor Košice pre k. ú. S. A. na liste vlastníctva č. X. Účel nájmu výslovne vyjadrený v zmluve v čl. III bod 3.1 bola rekonštrukcia podzemného rozvodu potrubia od čerpacej stanice až po baňu Bankov, kde sa pripravuje otvorenie bane na Bankove. Z procesnej obrany žalovaného, ktorý nárok neuznal, vyplynulo, že medzi stranami bol z toho istého zmluvného vzťahu vedený Okresným súdom Žiar nad Hronom spor o určenie práva neplatiť nájomné pod spis. zn. 22Cb/26/2017, kde súd rozsudkom č. k. 22Cb/26/2017-280 zo dňa 15.01.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici spis. zn. 41Cob/42/2020 zo dňa 17.03.2021, ktorým rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a ktorým súd o povinnosti žalovaného ako nájomcu platiť žalobcovi za obdobie od 2015 do 2020 nájomné výrokom určil, že žalovaný nie je povinný platiť nájomné uvedené v nájomnej zmluve zo dňa 23.04.2010 vo výške 6.710,- Eur bez DPH ročne od roku 2015 až do doby odstránenia väd predmetu nájmu, pre ktoré predmet nájmu nemôže užívať. Nakoľko žalobca žalobou uplatnil nárok na zaplatenie nájomného za obdobie od 01.01.2016 do 30.04.2020 z toho istého právneho vzťahu (Nájomnej zmluvy č. D1/04/49330/10/41 zo dňa 23.04.2010), medzi tými istými stranami, súd prvej inštancie správne vyvodil, keďže z právoplatného výsledku konania vedeného Okresným súdom Žiar nad Hronom vyplývajú prejediciálne dôsledky pre konanie v prejednávanej veci a tieto dôsledky správne vyhodnotil v bode 24 odôvodnenia. Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak (§ 228 ods. 1 CSP) a súčasne platí, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova (§ 230 CSP).

17. Prejudiciálny účinok právoplatnosti skoršieho rozsudku v ďalšom súdnom konaní s neidentickým predmetom konania (inak by tu bola prekážka rei iudicatae) je pre súd záväzný, ak právoplatným rozsudkom už bolo o danej otázke rozhodnuté. Aby však takéto posúdenie bolo záväzné, otázka, ktorá je predbežnou otázkou v novom ďalšom konaní, musela byť v predchádzajúcom súdnom konaní právoplatne skončenom priamym predmetom sporu a musela byť posúdená vo výroku rozsudku. Právne posúdenie predbežnej otázky vo výroku predurčuje hmotnoprávny stav pre rozhodnutie v neskoršom konaní medzi stranami, pre ktoré je záväzný. Ak teda bolo v skoršom konaní medzi žalobcom a žalovaným právoplatne rozhodnuté, že žalovaný (v skoršom konaní v postavení žalobcu) nie je povinný platiť nájomné dohodnuté v nájomnej zmluve zo dňa 23.04.2010, ktorej predmetom je pozemok parcela KN-C č. XXXX/X vo výmere 671 m², ktorá vznikla oddelením od pozemku parc. KN-C č. XXXX/X o výmere 1444 m², druh pozemku vodné plochy vedenej Okresným úradom Košice, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. X v katastrálnom území S. A., F. D.Š. - S., F. D. vo výške 6.710,- Eur bez DPH ročne od roku 2015 až do doby odstránenia väd predmetu nájmu, pre ktoré predmet nájmu nemôže užívať, pre súd je záväzné posúdenie predbežnej otázky uskutočnené v inom konaní medzi totožnými účastníkmi,

nakoľko ide o otázku riešenú vo výroku rozhodnutia. Odvolaciu námietku nesprávnej aplikácie § 228 ods. 1 CSP súdom prvej inštancie odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Predmetom skúmania súdom prvej inštancie tak mohla byť len otázka, či prišlo k odstráneniu väd predmetu nájmu, pre ktoré žalovaný predmet nájmu nemohol užívať v súlade so zmluvou a ktoré boli dôvodom, pre ktorý bolo právoplatne rozhodnuté, že žalovaný povinnosť platiť nájomné nemá. Odvolací súd konštatuje, že s touto otázkou, zásadnou pre rozhodnutie sa súd prvej inštancie vysporiadal, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

18. Odvolací súd nevzhliadol preto ako dôvodnú ani námietku žalobcu, že sa súd prvej inštancie nevysporiadal s procesnou obranou žalovaného. Táto spočívala v tom, že žalobca neodstránil vady predmetu nájmu, konkrétne oplotenie predmetu nájmu a vybudovanie stavieb na pozemku tretími osobami (elektrická, vodovodná prípojka, kanalizačné a vodovodné potrubie), pre ktoré žalovaný predmet nájmu nemohol užívať v súlade so zmluvou. Ako aj uviedol súd prvej inštancie, nebolo medzi stranami sporné, že uvedené vady bránili užívať žalovanému predmet nájmu, žalobca tieto skutkové okolnosti nesporel, ale tvrdil, že žalovaný je povinný platiť nájomné z titulu umiestnenia banského potrubia. Žalobca vybudovanie oplotenia treťou osobou nesporel a tiež nebolo sporné, že odovzdal žalovanému kľúče od oplotenia 12.10.2018 a oplotenie odstránil až 13.11.2018. Keďže žalobca si uplatnil nárok na nájomné za obdobie od roku 01.01.2016 do roku 30.04.2020, súd prvej inštancie aplikáciou § 228 ods. 1 CSP v spojení s § 150 a § 151 ods. 1 CSP vyvodil správny záver, že nájomné žalobcovi za obdobie od 01.01.2016 do odovzdania kľúčov od oplotenia 12.10.2018 nepriznal. Existenciu ďalších väd predmetu nájmu, pre ktoré žalovaný skutkovo tvrdil, že nemôže užívať predmet nájmu (elektrická prípojka, plynová prípojka, kanalizácia, vodovodné potrubie) žalobca nepoprel, nezaujal k procesnej obrane žalovaného žiadne stanovisko a ani vyjadrenie a neoznačil ani nedoložil žiadne dôkazy. Súd prvej inštancie preto správne aplikoval § 150 a § 151 ods. 1 CSP, žalobca nerozporoval existenciu väd a ani tvrdenie žalovaného, že pre tieto vady nájmu žalovaný nemôže predmet nájmu užívať na dohodnutý účel. Súd prvej inštancie aplikáciou § 228 ods. 1 CSP v spojení s § 150 a § 151 ods. 1 CSP vyvodil správny záver aj pre povinnosť žalovaného platiť nájomné za obdobie od odovzdania kľúčov do skončenia doby nájmu do 30.04.2020.

19. Žalobca vytyka súdu prvej inštancie, že nezisťoval, či žalovaný užíval pozemok v správe žalobcu a či poskytoval odplatu za užívanie a odignoroval skutkové tvrdenia žalobcu o takomto užívaní pozemku. Žalobca zároveň v odvolaní namieta, že žalovaný si nespĺnil povinnosti vo vzťahu k žalobným tvrdeniam o užívaní pozemku bez poskytnutia odplaty a tvrdí, že nepoprel, že užíval pozemok spôsobom uvedeným v žalobe bez toho aby poskytoval protiplnenie a s týmto nepopretím sa súd prvej inštancie nevysporiadal vedome v neprospech žalobcu. Odvolací súd konštatuje, že tvrdenie odvolateľa je v rozpore s obsahom podaní žalovaného v konaní pred súdom prvej inštancie, keď z týchto jednoznačne vyplýva, že žalovaný voči nároku na zaplatenie nájomného v rámci procesnej obrany tvrdil, že predmet nájmu nemohol užívať na dohodnutý účel z dôvodu existencie väd predmetu nájmu, a to oplotenie predmetu nájmu a vybudovanie stavieb na pozemku tretími osobami (elektrická, vodovodná prípojka, kanalizačné a vodovodné potrubie) a o neexistencii povinnosti žalovaného platiť nájomné podľa § 663 Občianskeho zákonníka bolo právoplatne rozhodnuté výkonom rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 22Cb/26/2017-280 zo dňa 15.01.2020. Nie je preto dôvodné tvrdenie žalobcu v odvolaní, že žalovaný nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, že užíval pozemok v správe žalobcu. Skutková okolnosť, že žalovaný neplatil nájomné nebola sporná, nakoľko o tom, že mu táto povinnosť nevznikla, bolo právoplatne rozhodnuté. Námietky žalobcu, že súd prvej inštancie nezisťoval, či žalovaný užíval pozemok a či poskytoval odplatu za užívanie, ako aj námietka, že odignoroval skutkové tvrdenia žalobcu o takomto užívaní pozemku a celkovom správaní žalovaného, je potrebné posúdiť z uvedených dôvodov rovnako ako nedôvodné a v rozpore s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, naviac, žalobca v odvolaní ani nešpecifikoval, aké konkrétne „celkové správanie žalovaného“ mal súd prvej inštancie odignorovať.

20. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou účelového výkladu nájomnej zmluvy súdom prvej inštancie, keď z rozsahu užívania podľa žalobcu nie je možné oddeliť umiestnenie a prevádzkovanie potrubí žalovaného. Z čl. čl. III bod 3.1 Nájomnej zmluvy vyplýva, že žalobca a žalovaný uzatvorili zmluvu, ktorou žalobca prenechal predmet nájmu žalovanému do dočasného užívania za účelom rekonštrukcie podzemného rozvodu banského potrubia oproti povinnosti žalovaného platiť nájomné, t. j. teda potrubia slúžiaceho na odvodnenie banského diela už existujúceho v čase vzniku zmluvného vzťahu (v roku 2010). Zo žiadneho ustanovenia nájomnej zmluvy zo dňa 23.04.2010 nevyplýva, že žalobca prenechal

žalovanému predmet nájmu za účelom umiestnenia tohto potrubia slúžiaceho na odvodnenie banského diela. Žalobca sa v konaní pred súdom prvej inštancie k obrane žalovaného, že samotné právo vypúšťať banské vody cez cudzie pozemky mu vyplýva z § 31 ods. 3 a § 40 banského zákona, nevyjadril (zák. č. 44/1988 Zb. o ochrane a využití nerastného bohatstva (banský zákon) v znení neskorších predpisov), odvolací súd však dodáva, že z predmetu a účelu nájmu upraveného stranami v nájomnej zmluve jednoznačne vyplýva, že povinnosť nájomcu platiť nájomné bola dojednaná ako protihodnota za právo dočasne užívať pozemok za účelom rekonštrukcie už umiestneného potrubia na základe iného právneho dôvodu. Nie je preto dôvodná ani námietka žalobcu, že z rozsahu užívania predmetu nájmu v zmysle Nájomnej zmluvy č. D1/04/49330/10/41 zo dňa 23.04.2010 nie je možné oddeliť umiestnenie a prevádzkovanie potrubí žalovaného.

21. Námietku žalobcu, že konanie spis. zn. 21Cb/67/2016 malo byť spojené na spoločné konanie a posúdenie súdu prvej inštancie v bode 26. odôvodnenia s poukazom na § 166 CSP nemožno považovať za správne, odvolací súd rovnako posúdil ako nedôvodnú. Toto pochybenie by bolo potrebné kvalifikovať ako odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, teda inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Podľa § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr. Nakoľko konanie pred súdom prvej inštancie vo veci sp. zn. 58Cb/33/2020 je konaním, ktoré začalo neskôr ako konanie spis. zn. 21Cb/67/2016, o spojení vecí nemohol rozhodovať sudca vo veci sp. zn. 58Cb/33/2020. Navyiac, iná vada konania (tvrdené nespojenie vecí na spoločné konanie) môže byť naplnením odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, len za podmienky, že mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolateľ však v odvolaní splnenie zákonnej podmienky netvrdil a ani ničím neodôvodnil.

22. Rovnako žalobca s výnimkou nesprávnej aplikácie § 228 ods. 1 CSP neodôvodil námietku, že napadnutý rozsudok je založený na nesprávnom výklade a použití právnych noriem, ktorú je potrebné subsumovať pod odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 261 ods. 1, ods. 8, ods. 9 Obchodného zákonníka, § 663, § 664, § 671 ods. 1, § 673, § 675 Občianskeho zákonníka a § 228 ods. 1, § 150, § 151 zák. č. 160/2015 CSP, ktoré sú tými, ktoré bolo potrebné vo veci aplikovať. Odvolateľ nešpecifikoval, prečo právne posúdenie veci má byť nesprávne alebo v čom mal byť nesprávny výklad hmotnoprávnych noriem aplikovaných súdom prvej inštancie. K posúdeniu aplikácie procesných noriem odvolací súd odkazuje na bod 18 odôvodnenia (§ 150, § 151 ods. 1, § 228 ods. 1 CSP). Odvolací súd zdôrazňuje, že v sporovom konaní majú strany povinnosť tvrdenia, pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa sporu (§ 150 CSP) a povinnosť dôkaznú, ktorá znamená, že strana sporu musí na preukázanie svojich tvrdení označiť dôkazy. Na účinnosť popretia skutkových tvrdení, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, ustanovenie súčasne § 151 ods. 2 CSP vyžaduje, aby popierajúca strana uviedla vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach. Tieto povinnosti vo vzťahu k rozhodujúcim skutkovým tvrdeniam žalovaného žalobca nesplnil.

23. Žalobca napokon v odvolaní namieta nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť rozsudku, namietané pochybenia je potrebné subsumovať ako odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, keď súd prvej inštancie nesprávnym postupom (v rozpore s § 220 CSP) znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca odôvodnenie rozhodnutia považuje za nedostatočné a nepresvedčivé a má za to, že súčasťou každého procesného postupu je riadne sa zaoberať každou okolnosťou (otázkou, námietkou), ktorá môže ovplyvniť výsledok tohto postupu. Odvolací súd uplatnené dôvody nesprávnosti a postupu súdu prvej inštancie nevzhliadol ako dôvodné. Ústavný súd SR podľa konštantnej judikatúry (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) vyslovil, že súčasťou základného práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne, zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a ochranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Podľa názoru odvolacieho súdu rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súdom prvej inštancie v odôvodnení uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal

priebeh konania, stanoviská strán k veci, dokazovanie navrhnuté stranami, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Súd prvej inštancie v rozhodnutí vysvetlil aj procesný postup podľa § 228 CSP, § 150 a 151 CSP, ktoré v danej veci aplikoval (v bode 24 odôvodnenia). Rozsudok súdu prvej inštancie nemožno považovať za nepreskúmateľný. Z odvolania žalobcu nie je zrejmé, v čom vidí nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť rozsudku (na ktoré rozhodujúce otázky nedal súd prvej inštancie odpoveď). To, že žalobca s odôvodnením rozsudku subjektívne nesúhlasí, nič nemení na skutočnosti, že z jeho obsahu je možné identifikovať, akými myšlienkovými pochodmi sa súd riadil pri jeho vydaní. Ako vyplýva z judikatúry Ústavného súdu SR, do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004). Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobcu, že súčasťou každého procesného postupu je riadne sa zaoberať každou okolnosťou (námietkou, otázkou). Judikatúra ESLP a ani Ústavného súdu SR nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (napr. Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 119/03-30). Európsky súd pre ľudské práva (napr. v rozhodnutí Kraska c/a Švajčiarsko) konštatoval, že z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán, avšak s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie.

24. Odvolací súd preto viazaný odvolacími dôvodmi a rozsahom odvolania v zmysle § 380 CSP dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a jeho rozhodnutie vecne správne, preto v zmysle § 387 ods. 1, ods. 2 CSP napadnutý rozsudok potvrdil.

25. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, keďže žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, odvolací súd mu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

29. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).